

ת"פ 56335/05/15 - מדינת ישראל נגד פידלינה קארדנס אלפונסו, דוד מחיה רודריגז, פביאן בויטרגרו קסטיו, יארול סבסטיאן מרקז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56335-05-15 מדינת ישראל נ' אלפונסו ואח'

בפני כבוד השופט אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. פידלינה קארדנס אלפונסו (עציר)
2. דוד מחיה רודריגז (עציר)
3. פביאן בויטרגרו קסטיו (עציר)
4. יארול סבסטיאן מרקז (עציר)

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות גניבה וקשירת קשר לביצוע עוון. נאשם 2 הורשע בנוסף, גם בעבירה שעניינה החזקת נכס החשוד כגנוב.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 16/3/15 הגיעה הנאשמת 1 לארץ בטיסה מגרמניה. הנאשמים 2-3 הגיעו לארץ יחדיו בטיסה מגרמניה בלילה שבין 25/3/15 ל-26/3/15. הנאשם 4 הגיע לארץ במועד לא ידוע.

ביום 17/5/15 שכרו הנאשמים 2-4 חדר בבנין קולוני ביץ' בבת ים. (להלן: "הדירה").

אישום מס' 1 - לנאשמים 1, 2, ו-4

באישום זה הורשעו הנאשמים בהתאם להודאתם בעבירות גניבה בצוותא וקשירת קשר לביצוע עוון.

על פי עובדות האישום, עובר ליום 10/5/15 קשרו הנאשמים 1, 2, ו-4 קשר לביצוע עבירת גניבה. לשם כך, קבעו הנאשמים להגיע יחדיו למרכז המסחרי בעיר בית שמש ביום 10/5/15.

ביום המיועד בשעה 11:30, או בסמוך לכך, במרכז המסחרי בבית שמש הבחינו הנאשמים 1, 2, ו-4 במר עואד דאר עמוד 1

עאצי (להלן: "המתלון") ובכיס מכנסיו מעטפה בולטת.

הנאשמים 2 ו-4 קרבו למתלון מלפניו, כאשר הנאשמת 1 נמצאת מאחוריו. בעוד הנאשמים 2 ו-4 מסיחים את דעתו של המתלון, גנבה הנאשמת 1 את המעטפה, ובה ₪ 13,070 במזומן, מכיסו של המתלון והחלה להימלט רגלית.

המתלון אשר חש כי המעטפה ניטלה מכיסו, ביקש ללכת בעקבות הנאשמת 1. אז החלו הנאשמים 2 ו-4 להסיח את דעתו של המתלון ולהסביר לו כי גנב המעטפה נמלט לכיוון אחר, תוך שהם מנסים למנוע ממנו לפנות בעקבות הנאשמת 1. לאחר מכן נמלטו גם הנאשמים 2 ו-4 מהמקום.

אישום 2 - לכל הנאשמים

באישום מס' 2 הורשעו הנאשמים 1,3 ו-4 בהתאם להודאתם, בביצוע עבירות גניבה בצוותא וקשירת קשר לביצוע עוון. נאשם 2 הורשע בעבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב.

עובר ליום 11/5/15, קבעו הנאשמים להגיע יחדיו למרכז המסחרי "גרנד קניון" בעיר באר שבע (להלן: "הקניון") ביום 11/5/15.

ביום המיועד סמוך לשעה 15:15 נכנסו הנאשמים 1,3 ו-4 לקניון, ופנו לעבר דוכן תכשיטים בשם "אופל". (להלן: "הדוכן").

באותה העת עמדה בדוכן המוכרת שולמית שוקרון, יחד עם סוכן התכשיטים בדרי מנשרוב (להלן: "המתלון"). המתלון הביא עמו לדוכן תיק עבודה שהיה מלא בתכשיטים שונים וביניהם: צמיד זהב, תליונים משובצים, כ-50 טבעות מסוגים שונים, עשרות שרשראות וצמידים, עגילים רבים ושעון מסוג "ראדו" (להלן: "השעון"), בשווי כולל בן 16,000 ₪ (להלן: "תיק התכשיטים"). המתלון הניח את תיק התכשיטים על כסא במרכז הדוכן.

הנאשמים 1,3 ו-4 הבחינו בתיק התכשיטים ובליבם גמלה ההחלטה לגנוב. בשלב זה, פנה הנאשם 3 לעבר חנות תכשיטים הנמצאת ממול לדוכן והחל להסיח את דעת המוכרת בחנות. אז, ניגשו הנאשמים 1 ו-4 לדוכן, כאשר הנאשם 4 מסיח את דעתם של המוכרת ושל המתלון בשאלות שונות.

כאשר הפנו המוכרת והמתלון את גבם לתיק התכשיטים, הושיט הנאשם 4 את ידיו לתוך הדוכן, גנב את תיק התכשיטים ומסרו לנאשמת 1 אשר עמדה לצדו. בשלב זה, נמלטו הנאשמים 1 ו-4 מהקניון, כאשר נאשם 3 יוצא כעבור מספר שניות בעקבותיהם.

את התכשיטים הרבים שהיו בתיק החביאו הנאשמים במזוודתיהם אשר נתפסו בדירה אותה שכרו. כך, במזוודתו של הנאשם 4 נתפסו השעון ותכשיטי זהב בתוך מיכל פלסטיק ירוק, במזוודתו של הנאשם 3 נתפסו מספר תכשיטים

ובמזוודתו של הנאשם 2 נתפסו מספר רב של תכשיטים וכן טבעת זהב יקרת ערך.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

בפתח טיעוניה לעונש התייחסה התביעה לנסיבות ביצוע העבירה, לפיהן הגיעו הנאשמים לישראל במרחק זמנים קצר אחד מן השני וחברו לביצוע עבירות רכוש, לאחר תכנון מקדים, שכלל חלוקת תפקידים, ושכירת הדירה על מנת להחזיק בה את הרכוש הגנוב ששווי עשרות אלפי שקלים.

לטעמה של התביעה, מדובר במקרה של עבריינות בינלאומית, שנעשתה בתחכום ברף הגבוה ביותר.

עוד טענה התביעה כי אין להשוות בין הנאשמים לבין נאשמים תושבי מדינת ישראל שביצעו מעשים דומים מטעמים שונים, ביניהם, הקושי של המדינה להתחקות אחר מי שאינו תושב ישראל, העדר מידע על עברם של נאשמים שאינם תושבי ישראל, העובדה שמדובר במי שהגיעו לארץ במטרה לבצע עבירה ולהימלט וקיומה של "תיירות פשיעה" ממדינות דרום אמריקה, בה יש להיאבק.

התביעה טוענת למתחם ענישה הנע בין שנתיים ל-4 שנים, ועותרת להשית 3 שנות מאסר על נאשמים 1 ו-4, שלוש שנות מאסר על נאשמת 2, ושנתיים מאסר על נאשם מס' 3.

כן מבקשת התביעה לחייב את הנאשמים בפיצוי בסך 15,000 ₪ בגין העבירות שבאישום הראשון, ו-16,000 ₪ בגין העבירות שבאישום השני.

טיעוני ההגנה - נאשמים 1-3:

לטענת ב"כ הנאשמים 1-3 מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין חודשי מאסר בודדים, נוכח הפגיעה הקלה בערך המוגן.

בניגוד לטענת התביעה, טוענת ב"כ הנאשמים כי אין כל ראיה לכך שהנאשמים תכננו מראש להגיע לארץ לביצוע עבירות וכי מדובר בעבירת כייסות ספונטאנית אותה ביצעו הנאשמים

בעניין נאשמת 1, נטען כי באירוע הראשון נטלה חלק פעיל בגניבה, אך באירוע השני לא ביצעה באופן ישיר את הגניבה אלא נכחה במקום.

בעניין נאשם 3 שנכלל רק באישום מס' 2 והורשע בעבירות גניבה וקשירת קשר לביצוע עוון בלבד, טוענת באת כוחו כי חלקו באירוע נשוא אישום 2, הינו מינורי ומתמצה בכך שהסיח דעתה של מוכרת בחנות אחרת, ולא בדוכן ממנו נגנבו התכשיטים.

ב"כ הנאשמים 1 ו-3 מבקשת לתת משקל לכך שמדובר בנאשמים תושבי חוץ, אשר כלואים בכלא בישראל, ללא משפחה וללא תנאים, וכן לעובדה שהנאשמים 1 ו-3 הודו בביצוע העבירות והינם נעדרים עבר פלילי.

ביחס לנאשמת 1 הוסיפה באת כוחה כי מדובר באישה בת 51 אם ל-4 ילדים, ביניהם ילד נכה הזקוק לליווי צמוד. הנאשמת הגיעה על פי הטענה לישראל במטרה לעבוד כתופרת.

במסגרת דברה האחרון לבית המשפט, הביעה הנאשמת 2 חרטה על מעשיה ומסרה כי הגיעה לישראל לעבוד, ובאופן ספונטני "נגררה" לביצוע העבירות.

בעניין נאשם 3 נטען כי הוא בן 31 שנה, ללא עבר פלילי, סיים 11 שנות לימוד, וטרם הגעתו לישראל עבד בעסק השייך לאביו והוביל פרויקט חברתי בקולומביה.

הנאשם 3 הביע צער על מעשיו וביקש את סליחתם של האנשים שנפגעו ממעשיו.

בנסיבות העניין, מבקשת הסנגורית להסתפק בימי מעצרם של הנאשמים 1 ו-3 ולהורות על שחרורם.

טיעוני ההגנה - נאשמים 2 ו-4:

לטענת ב"כ הנאשמים עמדת התביעה ביחס לעונש אינה משקפת את מדיניות הענישה בעבירות דומות, ומתחם הענישה הראוי לשני האירועים, נע בנסיבות העניין בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בודדים.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה מציין הסנגור כי מדובר בעבירות כייסות, ללא תחכום שלא הצריכו תכנית עבריינית, או חלוקת תפקידים מוקפדת, אלא מדובר במעשה של 'ניצול הזדמנות'.

ביחס לחלקם של הנאשמים 2 ו-4 באירוע טוען הסנגור כי, באירוע הראשון לא נטלו נאשמים אלו בעצמם את המעטפה מכיסו של המתלונן. לעניין הנאשם 2 מפנה הסנגור לכך שנאשם זה הורשע באישום 2 בעבירה אחת של החזקת נכס החשוד כגנוב וכי לא היה חלק מאירוע הגניבה באישום מס' 2.

עוד התייחס הסנגור לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. ביחס לנאשם 2 נטען כי הינו בן 32 שנה, נשוי ואב לילד בן 3, בעל השכלה על תיכונית, קיים אורח חיים נורמטיבי, ועד להגעתו לישראל עבד למחייתו כמדריך טיולים ומקדם תיירות,

שם הינו מבקש להוסיף לעבוד עם חזרתו לארצו.

נאשם זה עבד לטענתו בקרן העוסקת בעשיה חברתית לטובת אימהות חד הוריות וילדים בעלי מוגבלויות.

נאשם 2 הביע חרטה על מעשיו, תיאר את קשיי המרחק מרעייתו ומילדו, וביקש סליחה מהאנשים שנפגעו ממעשיו .

בעניינו של נאשם 4 נטען כי מדובר צעיר בן 23 שנה, אב לילדה בת 3 שנים, בעל השכלה מקצועית בתחום מכונאות הרכב.

בדבריו האחרונים לבית המשפט התנצל הנאשם בפני מי שנפגע ממעשיו וביטא חרטה עמוקה עליהם. הנאשם תיאר את קשייו בבית הכלא והביע רצון לשלם על מעשיו ולחזור למשפחתו.

בהפנותו לפסיקה העוסקת בעבירות בצוותא ובעבירות שנעברו על ידי תיירים, טוען הסנגור למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשים וסבור כי יש למקם את עניינם של הנאשמים 2 ו-4 בחלקו התחתון של המתחם.

בטיעוני הנאשמים בכתב שהועברו לבית המשפט במועד הטיעונים לעונש צוין כי הנאשמים כולם מסכימים לפצות את המתלונן נשוא אישום מס' 1, וכי באשר לאישום מס' 2, פיצו הנאשמים את המתלונן במלוא השווי הנקוב באישום, ומוסיפים כי חלק בלתי מבוטל מהתכשיטים נתפסו והושבו לבעליהם.

דין וגזירת דין

מתחמי הענישה ההולמים

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הנאשמים הורשעו מכוח הודאתם ב שני אישומים (מתוקנים), אשר כל אחד מהם פירט מספר מעשים ומנה מספר עבירות, שבוצעו בסמיכות זמנים ויש ביניהן קשר הדוק, כך שיש לראות בהן חלק מ"אירוע" אחד (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 29.10.2014); ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 29.12.2014)). לפי סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, משהורשע נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40 ג(א) לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

הערך המוגן בעבירת קשירת קשר לביצוע מעשי הגניבה והחזקת הרכוש הגנוב הינו הגנה על קניינו של הפרט ועל תחושת הביטחון של הציבור ופרטיותו.

במקרה שבפני מדובר בפגיעה משמעותית, נוכח שווי הגניבות, התכנון המוקדם ושיטת הפעולה והתחכום שבעבירות. לצד עבירת הגניבה, קבע המחוקק עונש של עד 3 שנות מאסר. מלבד עבירות הגניבה, הורשעו הנאשמים בעבירה של קשירת קשר לביצוע עוון, לצדה קבע המחוקק עונש מקסימאלי של 24 חודשי מאסר ובעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לצדה קבע המחוקק עונש מקסימאלי של 6 חודשי מאסר.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט הלן:

ברע"פ 4973/12 **אמויאל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1/7/2012), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה בכך ששלח ידו מעל דלפק פקידת הבנק ונטל כסף בסך ₪ 19,100 שהונח שם על ידיה ללא השגחה. על הנאשם, בעל עבר פלילי בעבירות רכוש, הוטלו 3 חודשי מאסר ויום מאסר בפועל, מאסרים מותנים וקנס.

בעפ"ג (מחוזי-ת"א) 36501-02-11 **גוטליב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12/9/2011), נדחה ערעורה של נאשמת, אשר הורשעה בביצוע 3 עבירות גניבה, בכך שגנבה פרטי לבוש בסך ₪ 800 מחנות בקניון ונדונה ל-6 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, ובסה"כ 9 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 8182-09-11 (מחוזי-ים) **סעיד אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14/11/2011), הורשע הנאשם, בעבירת גניבה, בכך שגנב ארנק של תייר מתוך תיקו. בית המשפט השלום השית עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ו-6 חודשי מאסר מותנים שהופעלו במצטבר (סה"כ 30 חודשים) ומאסר מותנה. בית המשפט המחוזי מצא להקל במעט עם הנאשם והעמיד את עונשו על 21 חודשי מאסר בפועל (15 חודשים + 6 חודשי מאסר על-מותנים שהופעלו במצטבר).

בע"פ (מחוזי-מרכז) 4636-07-08 **מרינה ברנאל גרסיה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 3/11/2008) נדון עניינה של המערערת, תושבת קולומביה בת 50 שנה שהגיעה לישראל וחברה לכנופיה שנהגה להיכנס לסניפי בנק ולגנוב סכומי כסף, באופן בו 3 מחברי הכנופיה היו גורמים להמולה ולהסחת דעת של פקיד הבנק, וחבר נוסף היה מנצל את המהומה לשם גניבת כספים מדלפקי הפקידים מהמגירות וכיוצ"ב. המערערת הורשעה בשתי עבירות גניבה בגין שני מקרים בהם נגנבו כספים (₪ 15,600 ו-₪ 18,700) ובגין ניסיון גניבה והושתו עליה 24 חודשי (20 חודשי מאסר בגין עבירות הרכוש ו-4 חודשים בגין שהיה בלתי חוקית בישראל). בית משפט המחוזי הקל עם הנאשמת, התחשב בנסיבות חייה העגומות, וקבע כי עונשי המאסר בגין עבירות הרכוש ועבירת השב"ח ירוצו באופן חופף, והעמיד את עונשה על 20 חודשי מאסר.

ת"פ 42312-12-10 **מדינת ישראל נ' רומארו ואח'** (ניתן ביום 29/9/11) עסק בעניינם של 4 נאשמים שהגיעו מקולומביה וממקסיקו לכאורה לתור את הארץ, אך בפועל מרגע הגעתם עסקו בביצוע שורה ארוכה של אירועים (כתב האישום כולל 12 אישומים) שעניינם עבירות רכוש (קשירת קשר לביצוע עוון, גניבה, חבלה ברכב, פריצה לרכב והיזק לרכוש) שחלקם בוצעו בתחכום ובמחשבה תחילה (גרימת תקר לכלי רכב של מי שקודם לכן הוציא כסף מסניף בנק, הצעת עזרה וגניבה, גניבה מאישה שהתניידה בעזרת הליכון ואירועים נוספים של פריצות לכלי רכב). בית המשפט השית על הנאשמים עונשי מאסר לתקופות שבין 30 ל-36 חודשי מאסר ומאסר מותנה.

בת"פ 39587-10-14 מדינת ישראל נ' חביטיה ואח' (ניתן ביום 8/1/15) השית בית המשפט על נאשם 2 שהורשע ב-2 עבירות גניבה בצוותא, שגנב משני סניפי רשת הסופר-פארם תמרוקים בשווי אלפי שקלים חודשיים מאסר לצד עונשים נלווים.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי דעתי לחבירתם של הנאשמים בארץ לביצוע העבירות, לתכנון שקדם לביצוע העבירות וכלל חלוקת התפקידים, לשיטתיות שבפעולתם, לתעוזה, ולמיומנות העולה מתיאור המעשים בכתב האישום, כמו גם לסכום הכסף שגנב ולהיקף הגניבה של התכשיטים.

בשני המקרים תפקידו של המבצע העיקרי היה ליטול את החפץ הגנוב, ויתר המשתתפים עמדו בסמוך אליו והסיחו דעתם של הבעלים מהנעשה.

כך, באישום מס' 1, הייתה הנאשמת 1 המבצעת העיקרית אשר נטלה את המעטפה מכיסו של המתלונן בעוד הנאשמים 2 ו-3 מסיחים את דעתו, ובהמשך מנסים לבלבל את המתלונן ולכוונו לכיוון הנגדי מכיוון הימלטותה של הנאשמת 2.

הדברים חוזרים על עצמם באישום 2, כאשר הנאשמים 1 ו-3 מסיחים את דעתם של המתלוננת וסוכן התכשיטים בעוד נאשם 4 מושיט ידו לדוכן ונוטל את תיק התכשיטים, מעבירו לנאשמת 3, וזו נמלטת מהמקום.

באישום 1 הנאשם 3 לא נטל חלק.

באישום 2 הנאשם 2 לא נטל חלק.

נאשם 2 הורשע בביצוע עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לאחר שבמזוודתו נמצאו תכשיטים גנובים.

בשים לב לעקרון ההלימה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין האירועים נשוא כתב האישום נע בין 6 חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים

הנאשמים הודו בביצוע העבירות ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר, והביעו חרטה על מעשיהם.

הנאשמים עצורים מיום 18/5/15.

מחד, נתתי משקל לקולא להיותם אזרחים זרים, ללא קרובי משפחה בארץ, דבר ההופך את תנאי מעצרם בישראל קשים מאלה של אזרחי ישראל (ע"פ 8649/11 שאקה אבום נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 5/11/12).

העבירות בוצעו לשם בצע כסף, אך בסופו של יום הושבה הגזילה שבאישום 1 ובאישום 2, הושבו חלק מהתכשיטים שגנבו.

לא הוכח בפני כי הנאשמים הגיעו לישראל במטרה לבצע את העבירות וכי בעודם מחוץ לישראל תכננו את המעשים. עוד לא הוכחה בעיני טענת התביעה בטיעוניה לעונש לפיה הוחזקה הדירה לשם החבאת הרכוש הגנוב, כטענת התביעה בטיעוניה לעונש. עם זאת הנאשמת מס 1 הגיעה ארצה בסמיכות לנאשמים 2 ו 3 שהגיעו יחדיו.

מנגד אין להתעלם מכך שמדובר בתיירים אשר לא הוכחו ולא הסבירו מה מטרת ביקורם בארץ: אם ביקשו לתייר, לא הציגו לבית המשפט תכנית כזו או רשימת בתי מלון, בהם שהו בסוריהם. אם ביקשו הנאשמים לעבוד או עבדו, היכן עבדו או ניסו להתקבל לעבודה וכיו"ב.

נתתי דעתי לביצוע הגניבות ללא אלימות או שימוש בכוח ולשווי הרכוש שנגנב, שאינו מבוטל. כן נתתי דעתי להסכמת הנאשמים להשבת סכום שווי הגניבה למתלון נשוא אישום 1, ו 2 ולכך שמתלון באירוע 2 הושב חלק מהרכוש הגנוב.

בדבריהם האחרונים לבית המשפט הביעו הנאשמים כולם חרטה בפני על מעשיהם, חלקם תיאר ואת הקושי במעצר, בשל המרחק והבדידות מבני משפחותיהם, וביקש לחזור למולדתו ולמשפחתו. נתתי דעתי גם לטענות במישור האישי ביחס לכל אחד מהנאשמים.

כל אחד מהנאשמים הגיש לבית המשפט מסמך נוטריוני המציג את עיסוקו במדינת המקור. נתתי את המשקל הראוי למסמך ולעובדה שלא ניתן לחקור את עורכו, תוך שלא אמנע מהבעת פליאה כיצד זה שניים מן הנאשמים עוסקים או עסקו בעבודות שמטרתן סעד לציבור חלש.

אין לדעת האם לנאשמים עבר פלילי בארץ מוצאם ולפיכך אניח כי הם נעדרי עבר פלילי למרות המקצועיות והתעוזה בהן בוצעו העבירות.

לסיכום:

הנאשמת 1 הורשעה בשתי עבירות גניבה בצוותא ושתי עבירות קשירת קשר לביצוע עוון.

הנאשם 2 הורשע בעבירת גניבה בצוותא, קשירת קשר לביצוע עוון, והחזקת רכוש חשוד כגנוב.

הנאשם 3 הורשע בעבירת גניבה בצוותא וקשירת קשר לביצוע עוון.

הנאשם 4 הורשע בשתי עבירות גניבה בצוותא ושתי עבירות קשירת קשר לביצוע עוון.

בנסיבות העניין,:

1. אני דן את הנאשמת 1 והנאשם 4 לעונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל לחישוב מיום מעצרו 18/5/15.
ב. 10 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעברו משך תקופה זו עבירות נגד הרכוש.

2. אני דן את הנאשם 2 לעונשים הבאים:
א. 10 חודשי מאסר בפועל לחישוב מיום מאסרו 18/5/15
ב. 10 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור משך תקופה זו עבירות נגד הרכוש.

3. אני דן את הנאשם 3 לעונשים הבאים:
א. 7 חודשי מאסר בפועל לחישוב מיום מאסרו 18/5/15
ב. 10 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור משך תקופה זו עבירות נגד הרכוש.
אני דן את כל הנאשמים יחד ולחוד לתשלום פיצוי בסך 15,000 שח למתלונן באישום 1 ו16,000 שח למתלונן באישום 2. הסכום יועבר לבית המשפט מהפיקדון ואז הכסף התפוס המצוי במשטרה.
משטרת ישראל תבדוק כיצד יש לטפל בעניינם של הנאשמים על מנת שיוכלו לעזוב את שטח המדינה עם סיום תקופת מאסרם.

ניתן היום, 18 נובמבר 2015, בנוכחות הצדדים.